

L'arpella sobrevolant el Parc Natural del Delta de l'Ebre. FOTO: DAVID BIGAS

Parc Natural del Delta de l'Ebre

L'arpella torna a criar al Delta després de 40 anys

Un equip tècnic va confirmar la nidificació amb èxit de dues parelles d'aquesta espècie rapinyaire al Parc Natural del Delta de l'Ebre

NÚRIA MESSEGUER FERRÉ
REDACCIÓ

Lequip de seguiment de fauna del Parc Natural del Delta de l'Ebre va confirmar la nidificació amb èxit de dues parelles d'arpella comuna (circus aeruginosus), una espècie rapinyaire que no es reproduïa en aquesta àrea des de fa més de quaranta anys. Els primers indicis de la troballa es van detectar a finals d'abril, amb l'observació repetida de vols nupcials a la zona de Vilacoto i l'Encanyissada. Posteriorment, també es van observar mascles aportant preses dins dels canyissars on suposadament es trobaven els nius. La confirmació final va ser aquest juliol amb la identificació d'un i dos polls volanders a l'Encanyissada i Vilacoto, respectivament. La troballa podria representar el primer signe de recolonització d'aquesta au al delta de l'Ebre com a espècie reproductora.

Extinció de la població local

L'arpella comuna és un rapinyaire diürn de mida mitjana vinculat a zones humides. Fins a començaments de la dècada dels anys seixanta era una espècie nidificant abundant al Delta, amb prop d'una vintena de parelles estimades. A partir d'aquest període la població reproductora local va patir una davallada catastròfica, que va afectar també el global de

la població europea, i a primers dels anys vuitanta ja només es coneixien 2 parelles nidificants, moment en la població del Delta es va extingir. Les causes més probables estan lligades a la pràctica il·legal, però habitual, d'abatre exemplars durant les caceres, a l'ús d'esquers enverinats i a la ingestió de perdigons de plom. No obstant això, les poblacions mi-

El Delta La principal zona humida de Catalunya

● El Parc Natural del Delta de l'Ebre constitueix la principal zona humida de tot Catalunya, i una de les més importants de la Mediterrània occidental. Però els experts apunten que la disminució significativa de la superfície inundada d'arrossars a l'hivern produirà una minva significativa de la capacitat d'acollida del delta de l'Ebre

gradores i hivernals d'arpella comuna van augmentar força al Delta des de començaments dels anys noranta, i ha arribat a una població hivernal actual de gran importància a nivell internacional (una mitjana de 508 exemplars els darrers 10 anys i un màxim de 607 individus el 2017). Tanma-

teix, es va mantenir un petit contingent d'ocells immadurs estiuencs que no arribaven a reproduir-se (sempre menys de 5 individus). La població reproductora catalana es va recuperar amb escreix a partir de finals dels anys noranta, especialment a la plana de Lleida, on actualment habiten unes 200 parelles reproductores. Darrerament la principal amenaça pel potencial contingent reproductor rau en les transformacions agrícoles que afecten les àrees de caça al voltant de les zones on nidifica, i en una possible interferència negativa amb la gran població hivernal, que impediria l'assentament de potencials nous reproductors, i en l'ús encara habitual de perdigons de plom en les zones cinegètiques d'arrossars.

Últim cens d'ocells

L'últim cens hivernal d'ocells aquàtics al Delta situa la població en 238.716 exemplars distribuïda en 92 espècies diferents, una xifra similar a la mitjana del període de referència (2005-2010), però per sota del màxim històric de més de 300.000 exemplars assolit el 2014, quan la pràctica totalitat dels arrossars s'inundava també a l'hivern. És des del 2011 quan es va implantar al delta de l'Ebre l'asseccament hivernal dels arrossars, com a mesura de lluita contra el cargol poma.